

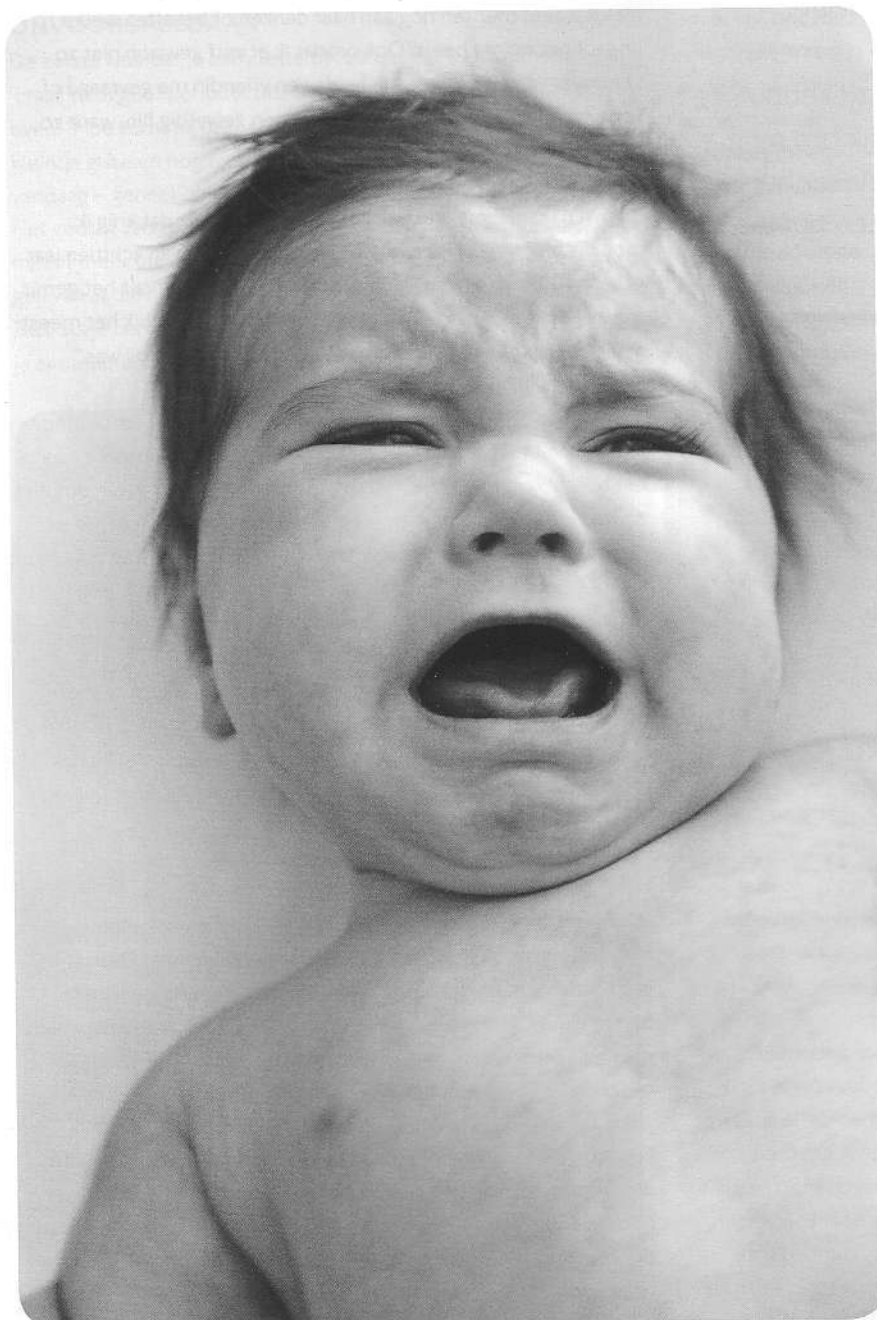
Komt een kind bij de dokter...

Je baby lijkt vaker ziek dan gezond. Hij én jij doen 's nachts amper een oog dicht. Of hij blijft ook overdag de hele tijd jammeren, huilen en zelfs krijsen.

Niet alleen jij zit met de handen in het haar, ook de medische wereld kan je niet helpen. Of jij kunt je niet vinden in het advies van je dokter. Dat is soms het moment waarop ouders op zoek gaan naar een andere aanpak. Bij sommigen was de osteopaat de enige die hun huilende baby stil kreeg. Anderen zweren dan weer bij homeopathie.

Slapeloze nachten werden verdreven met Bachbloesems. Hardnekkige reflux verdween dankzij een paar simpele huis-tuin-en-keukentips. Voor nog andere ouders bleef hun fantastische huisarts toch een rots in de branding.

We verzamelden een handvol verhalen van onze lezers.

GA VOOR KWALITEIT!

Steek eerst je licht op bij je ziekenfonds. Ook osteopathie en homeopathie worden meestal gedeeltelijk terugbetaald. Enige voorwaarde: de arts moet erkend zijn door jouw ziekenfonds. Op hun website vind je meestal alle erkende adressen met contactgegevens.

WAAR VIND JE EEN GOEIE HOMEOPAAT?

Een wetwijziging in 2014 geeft homeopaten de kans om zich te laten registreren. Een gekwalificeerde homeopaat vind je terug op: www.homeopathie-unio.be of www.vsuhomeopathie.be

HOE ZIT HET MET OSTEOPATHIE?

Voor osteopathie kwam die wetwijziging er (voorlopig) niet. Raadpleeg daarom in de eerste plaats de website van je ziekenfonds. Ook op www.osteopathie.be krijg je heel wat adressen.

TIP

Mijn advies: zorg dat je niet alleen iemand te pakken krijgt met een degelijke achtergrond en opleiding, maar ook met een specialisatie in jonge kinderen.

ILSE

PERFECTE AANVULLING

Met elk van onze vier kindjes zijn we een keer bij een osteopaat geweest. Sindsdien vullen huisarts en osteopaat elkaar perfect aan in ons gezin. Voor de meeste zaken gaan we gewoon naar onze huisarts, maar voor sommige kwaaltjes hebben we het gevoel dat we bij onze osteopaat beter geholpen worden. Zij kan een probleem soms verhelpen door een bepaalde blokkade in het lichaam op te sporen en alles met de handen weer soepel te maken. Zonder medicatie dus, en dat vinden wij een groot voordeel. Ons dochtertje Clara moest bijvoorbeeld meerdere keren per dag overgeven. De osteopaat stelde een nekblokkade vast waardoor slijmpjes vast bleven zitten in haar keel. Na een drietal behandelingen was Clara's nekje opnieuw soepel en verdween ook het overgeven. Een groot succes dus!

BART

ECHT LUISTEREN

Als mama van drie jonge kindjes heb ik altijd een beetje schrik voor de winter en de bijhorende kwaaltjes en ziektes. Vroeger gingen we dan langs bij onze klassieke huisarts, maar we hadden vaak het gevoel dat hij niet echt luisterde naar onze klachten en bezorgdheden. We werden bijna elke keer naar huis gestuurd met de raad om de koorts te bestrijden met een koortswerend middel en de neusjes te spoelen met een zoutoplossing. Ook toen we veranderden van huisarts bleven we met datzelfde, knagende gevoel zitten.

Toen ons zoontje na een vaccinatie last kreeg van zijn ademhaling, werden we opnieuw van het kastje naar de muur gestuurd. Terwijl de huisarts geen reden zag voor ongerustheid, verwees de kinderarts ons toch door naar het ziekenhuis. Maar ook daar hadden ze geen verklaring. Na een nieuwe slapeloze nacht én een tip uit onze omgeving, klopten we uiteindelijk aan bij een homeopaat. Daar werd voor het eerst écht naar ons geluisterd. Die man stelde niet alleen ontzettend veel vragen, hij onderzocht ons zoontje ook van kop tot teen en gaf hem uiteindelijk een homeopathisch middel. Nog geen uur later was zijn ademhaling weer normaal.

Ik geef toe, het was een beetje wennen aan de nieuwe aanpak, maar intussen gaan we met het hele gezin naar de homeopaat. Hoewel we zelf enorm tevreden zijn met onze keuze, reageert onze omgeving nogal negatief. Dat vind ik heel jammer.

EEN MAMA

ZO WERKT HET!

Ik ben zelf huisarts en homeopaat, en krijg ook regelmatig te maken met kritische reacties. Vaak omdat mensen niet goed begrijpen wat homeopathie inhoudt. Dan leg ik het meestal op de volgende manier uit. Je hebt het vast al eens

meegemaakt: iets raakt je heel erg intens. Je vertelt het aan een vriend of vriendin en die kaatst je verhaal op zo'n manier naar jou terug dat je het gevoel krijgt: die heeft me nu echt begrepen, die weet precies wat ik bedoel. Er is een klik, een dieper begrijpen. Wel, zo ongeveer werkt homeopathie. Je lichaam is op allerlei manieren een verhaal aan het vertellen en je emoties doen er soms een schepje bovenop. Dan gaat de homeopaat met jou aan de slag om een rode draad in dat verhaal te ontdekken. Op een bepaald moment gaat het lampje branden en vat de homeopaat het verhaal samen via een middel dat tegelijk diagnose en behandeling is.

Zo kan homeopathische kamille heel snel de buitensporige reacties temperen van een bepaald type baby met tanddoorbraak en matcht een middel dat van de rabarberplant is afgeleid perfect met kindjes die bijvoorbeeld last hebben van zurige diarree. Elk middel in de homeopathie heeft zo zijn eigen symptoombeeld. Bij eenzelfde diagnose kunnen verschillende homeopathische middelen passen, afhankelijk van het type kind. Daarom voelt een consult ook veel intenser en uitgebreider aan: de homeopaat gaat op zoek naar wat uniek is aan het verhaal van jouw kindje, naar wat dat lichaampje in de verf wil zetten. Echt, een homeopaat is in zowat alles geïnteresseerd en in de gekste dingen het eerst. Want alleen als het plaatje klopt, als baby en homeopathisch middel elkaar begrepen hebben, zal het helend en/of immuunversterkend werken.

AN

SCHREEUWMONSTERTJE

Mijn dochtertje Lucy was een echt schreeuwmonstertje. Wanneer ik met haar rondliep op mijn arm, was ze een en al vrolijkheid, maar zodra ik haar nog maar durfde neer te leggen begon ze te kronkelen en te wenen. Uiteraard dacht ik vrij snel aan krampjes en reflux. En hoewel ik weet dat het geen goed idee is, typte ik die zoektermen toch maar in op Google. Naast een paar verschrikkelijke horrorverhalen, rolden er ook een heleboel herkenbare getuigenissen over mijn scherm. Het luchtte op omdat ik duidelijk niet alleen was, maar ik kreeg er tegelijk ook de kriebels van: bijna elk relaas eindigde met gratis medicijnadvies, zoveel druppels van dit of zoveel milligram van dat. Omdat het gehuil van Lucy mij radeloos maakte, zat ik niet veel later toch bij de kinderarts. Ook hij had het vermoeden dat er reflux in het spel was. Maar nog voor ik hem duidelijk kon maken dat ik écht geen medicatie wou voor mijn kleine meisje, stelde hij me gerust: 'We gaan eerst heel wat andere opties proberen. Pas als het echt niet lukt, schrijf ik zuurremmende medicatie voor.' Wat voor ons uiteindelijk hét wondermiddel bleek? Een combinatie van een draagdoek, een refluxbedje en ingedikte voeding. Ja, zo simpel (én geneesmiddelvrij) was het.

HANNE